

Hvis noget saadant finder Sted fra Landbrugslotteriet, da er det en Overtrædelse af Koncessionen og noget, som vil blive strengt paatalt. Den Gang, der første Gang kom noget frem desangaaende, undersøgte jeg Spørgsmaalet, men der forelaa intet om, at det var Landbrugslotteriet, der foranledigede dette. Men naar en Mand i det ene eller det andet Lotteri, hvad enten det er et Landbrugslotteri eller et andet Lotteri, har vundet en Gevinst, kan man selvfølgelig ikke forbyde ham at sælge sin Gevinst og kan ikke forbyde andre, som mene, de kunne finde deres Regning derved, at købe denne Gevinst eller tilbyde at købe den.

Det, som jeg skal holde mig til i det ærede Medlems Foredrag, er alt, hvad han sagde om Meddelelsen af Bevillingen til Landbrugslotteriet og mit Forhold dertil.

De Grunde, som have bevirket, at jeg gav den omtalte Bevilling, har jeg allerede udførligt udtalt mig om ved Finanslovens første Behandling . . . (Afbrydelse af *Birck*) . . . dem har jeg allerede udførligt omtalt ved Finanslovens første Behandling . . . (*Birck*: Gaaet uden om!) Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem bliver ved at sidde og afbryde mig, thi det er ikke desmindre, som jeg siger, og jeg skal i den Henseende henvise til Sp. 401—03 i Folketingstidende, til 1036—38 i Folketingstidende — og muligvis findes der flere Steder. Jeg finder ingen Grund til at gentage alt det, jeg ved den Lejlighed udtalte.

Men naar det ærede Medlem siger, at jeg i denne Sag har handlet bag min Kollega Landbrugsministerens Ryg, saa er det en Udtalelse, som savner ethvert Grundlag. Jeg har ved Finanslovens første Behandling paa Forespørgsel oplyst, at Spørgsmaalet om dette Landbrugslotteri ikke har været forelagt Landbrugsministeriet. Det er rigtigt. For øvrigt er det en Sag, som nærmest maatte blive en Sag mellem de forskellige Ministerier indbyrdes. Der findes ingen Forskrifter, i alt Fald i den Art af Sager, om, hvilke Erklæringer et Ministerium skal indhente, og hvor det skal indhente dem. Derfor mener jeg, at saa længe Justitsministeriet og Landbrugsministeriet ikke komme i Konflikt over Sagen, vedrører det ikke det ærede Medlem.

Men det er fuldkommen urigtigt, naar han siger, at denne Lotteribevilling er given bag min højtærede Kollegas Ryg, thi min højtærede Kollega vidste meget vel, baade at den vilde blive given, og at det i den vilde blive bestemt, at Halvdelen af Lotteriets Overskud skulde gaa til det mindre Landbrug. Derfor afviser jeg paa det bestemteste den Insinuation fra det ærede Medlem, at jeg i denne Sag skulde have handlet bag min Kollegas Ryg.

Det ærede Medlem udtalte sig ret vidtløftigt om sin Opfattelse af Lotteriloven. Lige overfor det ærede Medlem vil jeg hævde, hvad jeg for øvrigt ogsaa har haft Lejlighed til at paavise i det andet høje Ting, at Lotteriloven er fuldkommen opfyldt, at der intet er sket i denne Sag i Strid med Lotteriloven.

Naar det ærede Medlem gentagne Gange betegnede Lotteri som et Kronregale, opfatter jeg det egentlig kun som et Udtryk, som det ærede Medlem fandt paa at benytte for at gøre det hele mere højtideligt. (*Birck*: Det er et Regale!) Hvis det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer ville læse Lotteriloven, ville de finde, at det er ikke noget Kronregale eller noget Regale, hvilket jo for øvrigt efter vort Lands Forfatning kommer ud paa et. Dette at meddele Tilladelse til et Lotteri er en administrativ Bevillingssag som saa mange andre, og hvor ret latterlig den Højtidelighed med at kalde Lotterivæsen for et Kronregale er, turde fremgaa deraf, at saa vilde jo, hver Gang en Forening faar Tilladelse til at holde en Tombola, eller hver Gang en Kone, der har syet en broderet Pude og sidder i smaa Kaar, faar Lov til at sætte denne Pude paa Lodder og lodde den bort, alle disse Foreninger og alle disse Kvinder være Udøvere af et Kronregale. Det er dog alt for komisk, synes mig, at tage Sagen paa den Maade. Dette at give Bevilling til Bortlodning er efter Lotteriloven en administrativ Bevillingssag, som selvfølgelig som alle administrative Bevillingssager skal tages og behandles med Alvor, men som der ingen Grund er til at svinge saa højt op i Højtidelighed, at det gøres til et Kronregale, som sammenlignes med Sølvløverne paa Rosenborg.

Det ærede Medlem udtalte, at ved